

Det fælles refleksionsrum

Samarbejde mellem modul 4 og 12

I foråret 2012 var vi 11 studerende på Klinisk Biokemisk Afdeling (KB) på Rigshospitalet. Vi var 6 modul 12-studerende og 5 modul 4-studerende. Det var en udfordring for afdelingen at have 11 studerende samtidig på samme afdeling, ikke mindst pga. den store vidensforskel. Så hvordan blev denne problematik løst, så alle fik et fagligt udbytte af klinikopholdet?

Inden klinikopholdets start modtog vi en mail fra underviserne om, at vi skulle møde op 1. dag i afdelingen kl. 9.

Der var ingen plan for første dag eller resten af forløbet, og vi blev mødt med ordene:

”Hvad har I lyst til? Hvad vil I lave?”

Vi lignede alle store spørgsmålstegn, da vi forventede, at der var udarbejdet en eller anden form for plan, som vi plejer at have under klinikperioderne.

Vi fik lidt refleksionstid til at kumulere vores tanker, og herefter kom de brusende frem på en fælles brainstorm.

I processen kom idéen, at vi naturligvis skulle være som en slags tutorer for de modul 4-studerende på afdelingen, der jo også havde kvalitetssikring som omdrejningspunkt for perioden. Hurtigt fik vi strikket en plan sammen for modul 4, og ud fra deres plan lavede vi en plan for os selv. Tankerne bag var, at alle skulle have faglig viden ud af opholdet, og at vi skulle kunne bruge hinandens faglige kvaliteter.

Apparatkobling

Vi 6 modul 12-studerende blev delt op i 3 grupper med 2 personer i hver. Vi inddelte os på 6 apparaturer, således at hver gruppe havde ansvaret for 2 apparaturer, der på forhånd var udvalgt af underviserne. De 5 modul 4-studerende blev ligeledes delt op i 3 grupper og valgte sig derefter ind på de samme apparaturer som os. På den måde blev vi koblet sammen i grupper om de samme apparaturer.

Uventede udfordringer

I løbet af den første uge havde modul 4 introuge, imens vi var ude i laboratoriet og snuse lidt til det praktiske ved apparatu-

terne, inden modul 4 skulle derud. Det var planlagt fra underviserens side, at modul 4 i løbet af denne uge blandt andet skulle læse og forstå analyse- og betjeningsvejledninger for apparaturet. En eftermiddag blev vi hevet ind fra laboratoriet, da underviserne fik den idé, at vi skulle sidde sammen med modul 4 og snakke om disse vejledninger. Derudover skulle vi sammen lave post-it mindmap relateret til apparaturet. Vi var totalt uforberedte på dette, og vi blev hurtigt bombarderet med meget brede spørgsmål omkring analyseprincipper osv. Der var meget forvirring, da ingen rigtig vidste, hvad underviserne havde tænkt sig. Vi følte os en smule utilstrækkelige, da vi ikke havde haft mulighed for at forberede os.

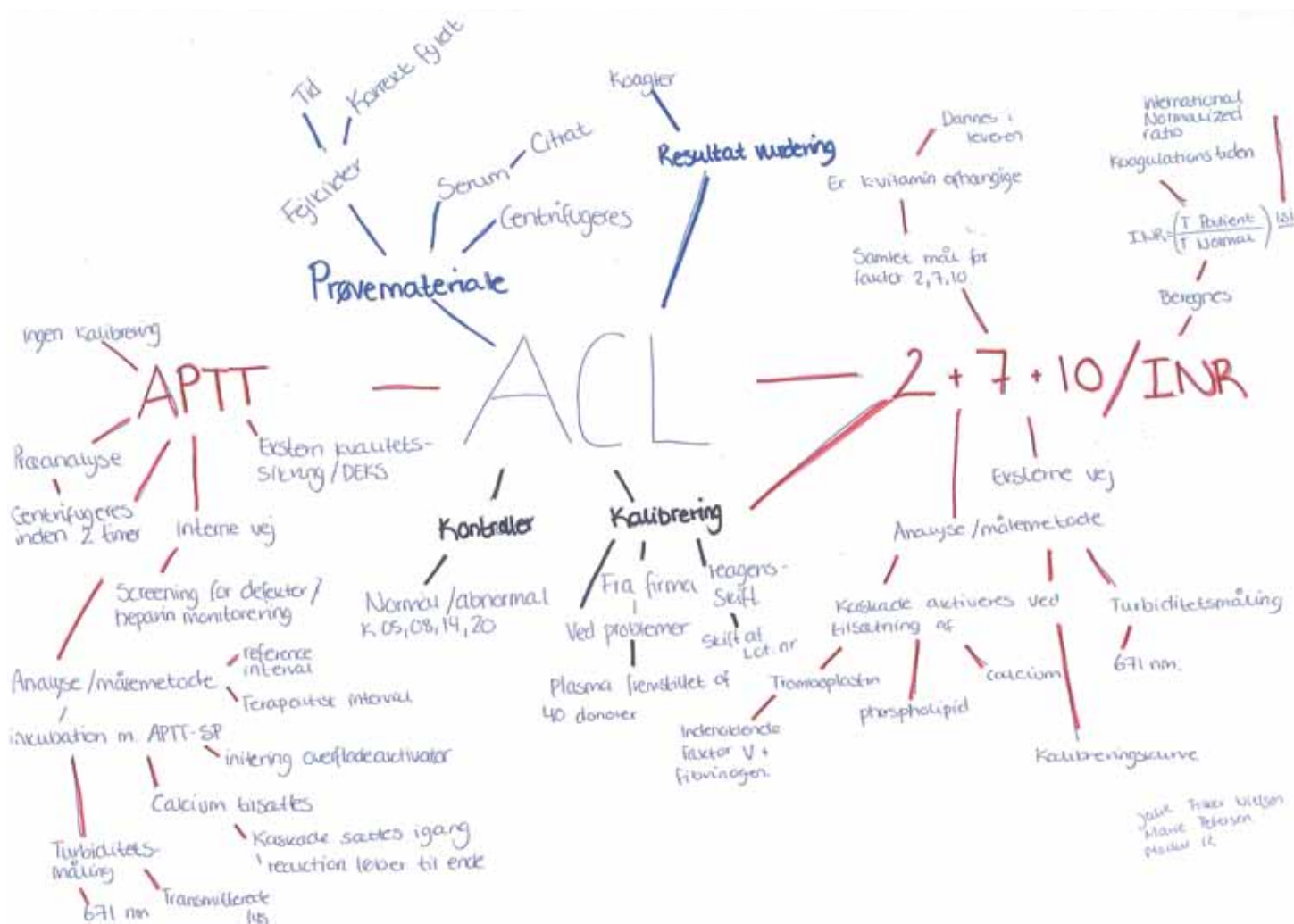
At være på dybt vand og kastet ud i en umulig opgave skabte en del frustration, da vi ikke kunne leve op til de forventninger, vi følte, der var til os. Den store frustration satte gang i mange tanker og fik sat skub i læselysten. Vi måtte hjem og læse grundigt på analysevejledninger mv. Vi blev nødt til at sætte os bedre ind i læringsstoffet for at kunne lære fra os.

Den følgende uge havde vi tid til at sidde sammen og gå i dybden med analyseprincipperne. Vi gennemgik analysevejledningerne grundigt og kunne spørge underviserne til råds. Vi kom helt ind under neglene og måtte selv forstå alt, for at vi kunne viderefremidle vores læring til modul 4. Vi lavede vores egne mindmaps, for at vi kunne reflektere over vores tanker og læring. Vores mindmaps brugte vi desuden som rød tråd til den efterfølgende planlagte refleksionstid. Det var en udfordrende start, men det virkede nærmest som en ”appetitvækker” at blive kastet ud på så dybt vand.

Portfolio og refleksionstid

Alle studerende på KB, Rigshospitalet, får en lille portfolio bog, som er helt privat. Portfoliobogen bruges til at reflektere over egen læring, hvad der er sket i løbet af dagen, tanker og spørgsmål. Hver onsdag eftermiddag var der afsat refleksionstid. Til den første refleksionstid havde modul 4 og 12 lavet deres eget mindmap over det apparatur, de hver især havde arbejdet med. Vores opgave var at spørge ind til de ord, modul 4 havde skrevet

”Det virkede nærmest som en ’appetitvækker’ at blive kastet ud på så dybt vand”

i deres mindmap, hvorfor de havde skrevet dem, og hvad der kunne uddybes, og så fylde yderligere på mindmappet.

Efter refleksionstiden samledes vi alle, og både modul 4 og 12 havde haft en rigtig god oplevelse, og alle var meget tilfredse. Vi lærte rigtig meget, da vi havde sat os grundigt ind i apparaturerne og her kunne bruge vores viden og svare på eventuelle spørgsmål. Vi følte her, at vi var "ovenpå" igen og kunne indfri de forventninger, der var til os.

Film

På KB arbejder underviserne blandt andet med film som læringsredskab. Så i stedet for at skrive en opgave skulle vi lave

en film. På modul 10, som vi også tilbragte på KB, lavede vi vores egen film, og ud fra disse erfaringer skulle vi hjælpe modul 4 med at lave deres film.

Underviserne valgte de apparaturer, der skulle laves film om, og hver gruppe skulle lave én film.

Processen startede med, at vi sad i grupperne og snakkede om, hvad filmen skulle indeholde.

Hver gruppe lavede en drejebog, hvor der stod, hvad hver scene skulle indeholde, og hvad der skulle siges. Vores rolle var at hjælpe og vejlede i, hvilke ting der ville fungere, og hvilke der nok ikke ville. Derudover kom vi med idéer til forskellige opsætninger, og hvordan analyseprincipperne kunne forklares og illustreres.

”Vi havde en rolle for modul 4’erne, der så op til os og forventede, at vi altid var forberedte og kunne hjælpe dem og svare på deres spørgsmål”

”Der er ikke nogen, der har været passive, og alle er kommet med forslag og idéer til samarbejdet, og hvordan diverse opgaver skulle løses”

Filmugen var en rigtig hyggelig uge og især meget lærerig for modul 4. Vi fik udfordret vores evner som tutorer og var med til formidling af den læring, vi havde videregivet. Det var interessant at se, hvordan modul 4 havde forstået og fortolket den læring, de havde fået fra os, videre til deres film.

Samlet undervisning - case

Underviserne havde planlagt en genetikuge, hvor både modul 4 og 12 skulle modtage undervisning sammen. Formålet var at vise en anden side af Klinisk Biokemisk Afdeling. Niveauet var meget spredt, og derfor var undervisningen også meget bred. For modul 12's vedkommende var det en opfrisker, mens det var relativt ny viden for modul 4. Underviserne havde valgt, at undervisningen skulle bygges op omkring en case, hvor vi skulle arbejde i grupper bestående af både modul 4- og 12-studerende. Samarbejdet omkring casen fungerede rigtig godt, og alle virkede til at få fagligt udbytte af det. Modul 4 fik et indblik i genetikken, som de får på modul 8. Vi fik et godt udbytte af at få opfrisket en del af modul 8's genetikforelæsnings og kunne sidde og arbejde lidt mere med principperne i forskellige genetiske analyser i form af casen.

Bagsiden af medaljen var, at undervisningen blev på et lave niveau, end den kunne have været, hvis modul 4 ikke havde været der.

Hele forløbet

Hele forløbet har været en rigtig god oplevelse.

Lige fra starten, hvor vi var med til at planlægge vores eget forløb, og den frihed, vi har haft, men stadig med ansvar for egen læring, har gjort det til et interessant og udfordrende forløb.

Det har været udfordrende på den måde, at man skulle ”leve op” til tutorrollen og de forventninger, dette medførte. Vi har selv måttet stå for at læse og sørge for at have den nødvendige viden, så vi kunne besvare spørgsmål fra modul 4 fyldestgø-

rende. Hvis vi tænker tilbage på dengang, hvor vi selv var modul 4, ville det have været rart at have en ”tutor” eller støtteperson, man kunne spørge til råds og samarbejde med.

En stor indflydelsesrig faktor til, at det har fungeret og været muligt, er, at alle studerende har været indstillet på opgaven. Der er ikke nogen, der har været passive, og alle er kommet med forslag og idéer til samarbejdet, og hvordan diverse opgaver skulle løses.

Et andet vigtigt element er vores læringsrum, som vi har haft til fri benyttelse, hvor vi alle kunne samles til pauser, opgaver og andet. Dette har været medvirkende til, at vi har dannet et fællesskab, der ikke kun handler om den faglige del, men også har handlet om den private del. Et bidrag til hyggen har også været, at der hver onsdag har været kage, hvor både studerende og undervisere har hygget i vores rum.

Læringsmetoden i dette forløb har været lærerig i forhold til de andre klinikforløb. Vi har prøvet en anden form for læring, hvor det momentvis var en form for selvstudium. Vi har ikke stået ved apparaturet fra kl. 8 til 15.30 hver dag, men selv skullet tage ansvar for egen læring. Samtidig havde vi i baghovedet, at vi havde en rolle for modul 4'erne, der så op til os og forventede, at vi altid var forberedte og kunne hjælpe dem og svare på deres spørgsmål.

Vi synes, at den måde, underviserne har kastet os ud i nye udfordringer på, var en god måde at lære på, da man spiller en anden rolle, end at man ”bare” var studerende. Det var af betydning for andre, at vi lærte vores ting så godt, at vi kunne videreformidle dem til andre. At kunne videreformidle læring var i sig selv en udfordring, men spændende og interessant at prøve at blive kastet ud i. ■

Undervisere, KB, Rigshospitalet:

Peter Böhm Nielsen

Martin Skygge

Lone Hougaard Pedersen